

ప్రసాద్ ఆర్ట్ డిజైన్స్

అల్లుడుచ్చిడు

నిర్మాత

ఎ.వి.సుబ్బారావు

దర్శకత్వం

కె.ప్రతాపరెడ్డి

న టీ న టు లు

రామకృష్ణ, రాజబాబు, వాగభూషణం,
అల్లు రామలింగయ్య, గోకిన రామారావు,
సాక్షి రంగారావు, గణేష్‌చౌదో, చిట్టిబాబు,
సారథి, అశోక్ కుమార్, మోమకూరి సత్యం

జయసుధ, ప్రభ. కృష్ణకుమారి,
ఝాన్సీ, సి. హెచ్. వరలక్ష్మి

నా ట్యం :

జయమాలిని, ప్రకాష్

*

చిత్రానువాదం,

సంగీతం :

టి. చలపతిరావు

దర్శకత్వం :

కె. ప్రత్యేగాత్మ

క థా న ం గ్ర హం

కమ్మటి పాటలకు పెట్టింది పేరు చంద్రశేఖరం. అతను గాయకుడిగా పెట్టుకున్న పేరు రవి. రవి పాటలంటే ప్రాణం శ్రీదేవికి. కూతుర్ని అలారుముదుగా పెంచుతున్న విశాఖరావు పెళ్ళి చెయ్యాలనుకున్నాడు. అనుకోవడమేమిటి. అల్లుడొచ్చాడు అందరాగా పెళ్ళిచూపులు, ఇల్లుచూపులు, చెప్పులు అరగడం అప్పులు పెరగడం... యివేవీలేవు సుఖంగా విశాఖరావు కాలుమీద కాలు వేసుకుని ఒక ఫోనుకాలు మాత్రం చేశాడు. అంతే.... అదరగొట్టే అల్లుడొచ్చాడు.... వచ్చిన అల్లుడు నచ్చాడు.

పేరు చంద్రశేఖరమని, తన స్నేహితుడి కొడుకని, చదువుకున్న వాడనీ, బుద్ధిమంతుడనీ, అల్లుడయ్యే అర్హతలన్నీ ఉన్నాయనీ విశాఖరావు అభిప్రాయం....

అతని ముద్దుపేరు రవి, రేడియోలో అద్భుతంగా పాటలు పాడే గాయక శిరోమణి. ఆ కళ్ళు, ఆ పళ్ళు, ఆ జుత్తు, ఆ ఎత్తు.... అచ్చం తనకు మగదే... యిది కాబోయే పెళ్ళికూతురు శ్రీదేవి అభిప్రాయం....

అంతా దైవసంకల్పం. ఎక్కడివాడినో యిక్కడికొచ్చిపడ్డాను. అమ్మాయి బావుంది, అయితే పాటలు పాడమని ప్రాణాలుతీస్తుంది. తనకు పాడటం రాదు; ఎలాగో ఆ పాట గండం తప్పించుకుని ఎప్పటికప్పుడు నాటకమాడేస్తే - ఏదో యిప్పటికింత బుబ్బర ! — యిది రవి అభిప్రాయం....

వీడు మహా కేటుగాడు. జేబులుకొడతాడు. బోపీలు పెడతాడు. వీడికోసం పోలీసులు బహుశా గాలిస్తూ వుండవచ్చు. వీడే తన పెట్టె కొట్టేసి తనపేరు పెట్టేసుకుని విశాఖరావు యింట్లో తిష్టవేశాడు. వీడు దగుల్బాజీ... యిది చంద్రశేఖరం అభిప్రాయం....

అయితే రవి ఎవరు ?.... చంద్రశేఖరం ఎవరు ?

రవి, చంద్రశేఖరమా ? — చంద్రశేఖరమే రవా ?

వీరిలో అసలు గాయకుడు ఎవరు ?

అనే మీమాంస రాకుండా—

కొంతకాలం తర్వాత ఇద్దరూ ఏకమైపోయి విశాఖరావు యింట్లో నాటకమాడటం ప్రారంభించారు : రవి దేవిని ప్రేమించి, అందుకు అవసరమైన కొన్నిపాటలు కూడా పాడాడు. శేఖర్, సరోజ అనే అమ్మాయిని ప్రేమించి ఆమెను దక్కించుకునేందుకు రవితో చేతులు కలిపాడు. అంటే సరోజ శేఖర్ ని ప్రేమించలేదని కాదు. ప్రేమిస్తోంది. కానీ ఉన్నట్టుండి ఒక నిజం బయట పడింది ఆ సరోజ తండ్రిని చంపి వజ్రాలు కొజేసిన వ్యక్తిపేరు శేఖర్ చెవినపడింది. అక్కడ కథ గొప్ప మలుపు తిరిగింది.

కారణానికేముంది ? ఏ కథల చరిత్ర చూసినా ఏమున్నది మలుపు కారణం? ప్రేమ, కాకపోతే త్యాగం, అదీకాకపోతే పచ్చి స్వార్థం— ఆ మూడూ వున్నాయి యీ కథలో

చివరికయ్యే రక్తపాతంలో శేఖర్ చిక్కుకున్నాడు.

అబ్బో....అలా చెప్పకుపోతే చాలా వుంది...

తప్పు చెయ్యకుండానే బెదిరింపులకు గురై బ్రతుకంతా చచ్చుదద్ద మ్మల్లా బ్రతికే మగవారు, కట్టుకున్న మగడ్తి కాలరాచేట్టు కనిపించినా మనసులో దేవుడిలా చూసుకునే మగువలు, ఐదవతినం లేని అమ్మ నొసట నాన్నను చూడలేకపోయే అమ్మాయి ఆరాటం

ఎవరేమైపోయినా తన పబ్బం గడిస్తే చాలనుకునే పచ్చి స్వార్థపరులు

అంతా కోలాహలంగా వుంటుంది, కానీ అక్కడే బుబాజరా!

ఆలోచిస్తే ఎంతో వుంటుంది....

అందుకే మూడు గంటల్లో మీరు చూసి ఆనందించేది మూడు ముక్కల్లో చెప్పటం యెవరితరం....? చూడండి అడుగో
“అల్లుడొచ్చాడు”

రచన :
ఆ త్రే య

పాడినవారు :
ఎస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

లేత కొబ్బరి నీళ్ళల్లే
పూత మామిడి పిందల్లే
చెప్పకుండ వస్తుంది చిలిపి వయసూ
నిప్పుమీద నీరవుతుంది పాడు మనసూ-మనసూ

పొంగు వస్తుంది నీ బాల అంగలకూ
రంగు తెస్తుంది నీ పాల చెక్కిళ్ళకూ
కోకి కడతావు మొలకెత్తు అందాలకూ
కొంగు చాచేసి గుట్టంత దాచేందుకు
దాగలేనివి ఆగలేనివి

దారులేవో వెతుకుతుంటవి

॥లేతకొబ్బరి॥

కోటి అరాలు చూసేవు నా మాటలో
కోర్కె లేవేవో రేగేను నీ గుండెలో
నేర్చుకుంటాయి నీ కళ్ళు దొంగటలూ
అడుకుంటాయి నాతోటి దోబూచులూ
చూచుకొమ్మని దోచుకొమ్మని

దాచుకున్నవి పిలుస్తుంటవి

॥లేతకొబ్బరి॥

వయసు తెస్తుంది ఎన్నెన్నో పేదలనూ
మనసు తా నొలనంటుంది రాజీనూ
పగలు పెగబెట్టి వెడుతుంది లోలోపలా
రాత్రి ఎగదోస్తూ వుంటుంది తెల్లారులూ
రేపు వుండని తీపి వుందని

ఆశలన్నీ మేలుకుంటవి

॥లేతకొబ్బరి॥

పాడినవారు :
పి. సుశీల

మా తెలుగు తల్లి కీ మల్లె పూదండ
మా కన్నతల్లికీ మంగళారతులు

కడుపులో బంగారు కనుచూపులో కరుణ
 చిరునవ్వులో సరులు పొరలించు మా తల్లి ||మా తెలుగు తల్లి కీ||
 గలగలా గోదారి కదిలి పోతుంటేనూ
 బిరబిరా కృష్ణమ్మ పరుగులిడుతుంటేనూ
 బంగారు పంటలే పండుతాయి
 మురిపాల ముత్యాలు దొరలుతాయి ||మా తెలుగు తల్లి కీ||
 అమరావతీ నగర అపురూప శిల్పాలు
 త్యాగయ్యగొంతులో తారాడు నాదాలు
 తిక్కన్న కలములో తీయందనాలు
 నిత్యమై, నిఖిలమై విలిచి వుండేదాక ||మా తెలుగు తల్లి కీ||

రచన: పాట నెం - 3 పాడినది :
 సి.నారాయణరెడ్డి పి. సుశీల, యస్.పి.బాలసుబ్రహ్మణ్యం
 అండ్ కోరస్

శేఖర్ : కొడితే పులినే కొట్టాలి
 పడితే చెలినే పట్టాలి
 ఆ చెలి కొగిలిలో

చలిమంటలు పుట్టాలి
 గిలిగింతలు పెట్టాలి
 దేవి : కొడితే పులినే కొట్టాలి.
 పడితే చెలినే పట్టాలి.

సరోజ : ఆ చెలి కొగిలికై
 దేవి : పది జన్మలు కావాలి
 పదిగాపులు కాయాలి

శేఖర్ : నీలాటి రేవుకాడ నీలాంటి చిన్నది
 నీళ్ళల్లో రగిలే విప్పల్లే వున్నది
 చూపు చూసింది చురక వేసింది
 మేను కదిలింది మెరుపు మెరిసింది
 పిలనుకానూ పిడుగే నన్నది
 పడితే ఆ పిడుగునే పట్టాలి....పట్టాలి....పట్టాలి....

||కొడితే పులినే కొట్టాలి||

సరోజ : కోటప్ప కొండమీద కోలాటమాడుతుంటే
కొవ్వెక్కి కోడెగి త నాపెకి దూకుతుంటే

దేవి : గడుసెన చినవాడే తోడగోట్టి నిలిచాడే
కొమ్ములు విరిచేశాడే కోడెను తరిమేశాడే
ఈలవేసినే రమ్మంటే ఎటో జారిపోయాడే

సరోజ : పడితే ఆ గడుసోణ్ణే పట్టాలి... పట్టాలి....పట్టాలి...

॥కొడితే పులినే కొట్టాలి॥

శేఖర్ : గోల్కొండ ఖిలాసెన గొంతెత్తి పాడితే
అకాశం అంచులదాకా నా పాటే మోగితే

దేవి : మోగితే ఏమయింది?

సరోజ : అకాశం కూలిందా ?

దేవి : పాతాళం పేలిందా ?

సరోజ : కాకమ్మ మెచ్చిందా ?

దేవి : కోకిలమ్మ చచ్చిందా ?

శేఖర్ : కాదు; కాదు—

కాలేజీ పిల్లి కూన కొగిట్లో వారింది

పడితే ఆ పిల్లికూననే పట్టాలి....పట్టాలి....పట్టాలి...

॥కొడితే పులినే కొట్టాలి॥

పాట నెం - 4

రచన :

అత్రేయ

పాడినవారు :

యస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

వేళా పాళా ఉండాలమ్మా దేనికె నా నువ్వు

వేగిరపడితే రాదమ్మా తేరగ వచ్చేదై నా

కోరిక నీలో ఎంతవున్నా

తీర్చే మొనగాడెదుట వున్నా

వేడి ఎక్కడో పుట్టాలి

నీ వేడుక అప్పుడు తీరాలి

॥వేళాపాళా ఉండాలమ్మా దేనికె నా॥

పొదలో తుమ్మెద రొదపెడితే

మొగ్గుకు తేనె వచ్చేనా ?

ఎదలో ఏదో సొదపెడితే
 ఎంకి పాటగా పలికేనా ?
 పెదవులూ రెండూ కలవాలి
 నీ ఎదలోని కుతి తీరాలి...

॥వేళాపాళా వుండాలమ్మా దేనికైనా॥

పదహారేళ్ళ ప్రాయంలోన పె టజారక నిలిచేనా
 ఎదిగే పొంగు ఏనాచెనా అదిమిపట్టితే ఆగేనా ?
 ఆగవి వన్నీ రేగాలి
 అప్పుడు మన కథ సాగాలి....

॥వేళాపాళా వుండాలమ్మా దేనికైనా॥

పాట నెం - 5

రచన : ఆత్మేయ

పాడినవారు : యవ్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం
 పి. సుశీల

శేఖర్ : ఉరకల పరుగుల పరుగుల ఉరకల ప్రాయం
 దీనుంపతెగ వాడకపోతే ఎంతో ఎంతో నష్టం
 పరోజ : ఉరకల పరుగుల పరుగుల ఉరకల ప్రాయం
 దీనుంపతెగ వాడకపోతే ఎంతో ఎంతో నష్టం

శేఖర్ : వదు వదు వదు వయస్సు పోనీయొద్దా
 ఇంత వాటంగా నీకు నాకు మళ్ళీ మళ్ళీ దొరకదు

॥ఉరకల పరుగుల॥

సరోజ : కోడె వయసుకున్నవీ కొండగుర్తులు
 ఎన్నో కొండగుర్తులు

శేఖర్ : ఏమిటవి ?

సరోజ : కోర్కె పుట్టేది గుండె చెదిరేది
 తోడు వెతికేది దుడుకు పెరిగేది

శేఖర్ : ఆ వయసుకే వస్తాయి కొంచెవేష్టలు
 ఎన్నో కొంచెవేష్టలు

సరోజ : ఏమిటవి ?

శేఖర్ : కళ్ళు కలిపేది నీళ్ళు నమిలేది
 వొళ్ళు విరిచేది తల్లడిల్లేది...

॥ఉరకల పరుగుల॥

సరోజ : ప్రేమకే వస్తాయి పిచ్చి ఊహలు
ఎన్నో పిచ్చి ఊహలు

శేఖర్ : ఏమిటవి ?

సరోజ : పంటి నొక్కులో పెడని కాటుల్లో
కంటిపాపలో కలలమాపులో

శేఖర్ : ఆ ఊహలకొసాయి రూపురేఖలు

సరోజ : ఎన్నో రూపురేఖలు
ఏమిటవి ?

శేఖర్ : జగమే మనదని సగమూ సగమని
జన్మజన్మలకు మనదే జంటని

ఇద్దరు : ఉరకల పరుగుల పరుగుల ఉరకల ప్రాయం
దీనుంపతెగ వాడకపోతే ఎంతో ఎంతో నష్టం
ఉరకల పరుగుల పరుగుల ఉరకల ప్రాయం.

పాట నెం - 6

రచన : కొసరాజు

పాడినవారు : పి. సుశీల

ఎలా చెప్పేదెలా చెప్పేది
ఛల్ మోహన రంగా
చెప్పటోతే సిగ్గు ముంచుకు వస్తూంది
చాటు చాటుగా చెబుదామంటే
మాయదారి చంద్రుడున్నాడు
చల్లచల్లగా చెప్పాలంటే
అల్లరిగాలి వింటున్నాడు
తిక్కరేగుతుంది వేడెక్కిపోతుంది
వళ్ళు తెలియకుంది గుండెల్లో గుబులుంది
ఊపిరాడదయ్యో అయ్యో
ఉక్కిరి బిక్కిరి అవుతుంది
పక పక నువ్వు నవ్వితే
నా చెక్కిలి ఎరుపెక్కుతుంది
చిలిపిగ నువ్వు చూపే
నా కళ్ళకు కై పెక్కుతుంది

॥ఎలా చెప్పేదెలా చెప్పేది॥

నువ్వంటే పిచ్చి నీమాటంటే పిచ్చి
 నువ్వంటేను పిచ్చి లేకుంటేను పిచ్చి
 నీ పాటంటే అబ్బో అబ్బో
 మరీ మరీ పిచ్చి

॥ ఎలా చెప్పేదెలా చెప్పేది ॥

పాట నెం - 7

రచన :

డా క ర థి

పాడినవారు :

పి. సుశీల

అంతే నాకు చాలు

తమలపాకు తొడిమే పదిపేలు

నేనేడింక కోరేదిక లేదు

అందరివోలె అడిగేదాన్ని కాను

కొందరివోలె కొసరేదాన్ని కాను

ఓహో బంగారు మావా ఓహో బంగారు మావా

ముక్కుకుముక్కెర లేక

ముక్కు చిన్నబోయినాది

ముద్దుటుంగరం కుదువాబెట్టి

ముక్కుకు చక్కని ముక్కెరతేరా...మావా ॥అంతేనాకుచాలు॥

నడుమా వడ్డాణం లేక

నడుము చిన్నబోయినాది

నాణ్యమైన ధాన్యం అమ్మి

నడుముకు వడ్డాణం తేరా....మావా

॥అంతే నాకు చాలు॥

కాళ్లాకు కడియాలు లేక

కాళ్ళు చిన్నబోయినాయి

కాడి ఎద్దుల నమ్ముకోని

కాళ్లాకు కడియాలు తేరా....మావా

॥అంతేనాకుచాలు॥

పట్టెమంచం పరుపు లేక

మనసూ చిన్నబోయినాది

పంట భూము లమ్ముకోని

పట్టెమంచం పరుపూ తేరా... మావా... ॥అంతే నాకు చాలు॥

సాంకేతిక నిపుణులు

కథ	: భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ
మాటలు	: భమిడిపాటి రాధాకృష్ణ, గజేష్ పాత్రో
పాటలు	: అశ్రేయ, కొసరాజు, దాశరథి, నారాయణరెడ్డి
నేపథ్యగానం	: యస్. పి. దాలసంబ్రహ్మణ్యం, పి. సుశీల
పాటల రికార్డింగ్	: కోటేశ్వరరావు (జైమిని), శివరాం (వాహిని)
మాటల రికార్డింగ్	: రాజు (శ్రీ సారథీ స్టూడియోస్, హైద్రాబాద్)
స్టూడియో అండ్ లేబరేటరీ	: శ్రీ సారథీ స్టూడియోస్ (హైద్రాబాద్)
ప్రింటింగ్	: రాజన్న (శ్రీ సారథీ స్టూడియోస్, హైద్రాబాద్)
బిల్డింగ్	: అల్పన
ప్రెస్ బిల్డింగ్	: యస్. పి. కృష్ణారావు అండ్ సన్స్ (విజయవాడ)
ప్రెస్ రిలేషన్స్	: శ్రీనివాస్
ట్రావెల్ ఏజెంట్స్	: ఆశోక్ ట్రావెల్స్ ప్రై లిమిటెడ్
దుస్తులు	: యమ్. కె. రామారావు
స్టోర్	: యమ్. సత్యం (జైహింద్ స్టూడియోస్)
మేకప్	: కె. నరసింహారావు, రాము, సుబ్బయ్య
కేళాంకరణ	: తోట సుబ్బారావు, నాగేశ్వరరావు, కొండలరావు
నృత్యం	: జార
కళ	: జి. పి. సుబ్బారావు
సహాయకుడు	: జె. సూర్యనారాయణ
కూర్పు	: జె. కృష్ణస్వామి, బాలు
సహాయకుడు	: మోహన్
ఆఫీస్ మేనేజర్	: యస్. పి. సత్యనారాయణ
ఎకౌంటెంట్	: పి. రామ్మూర్తి
నిర్మాణ నిర్వహణ	: ఎ. పూర్ణచంద్రరావు
సహకార దర్శకుడు	: ఎ. మోహనగారి
సహాయ దర్శకులు	: పి. సురేష్, శ్యామ్
అపరేటివ్ కెమెరామెన్	: హరనాథ్, శర్మ
డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఫోటోగ్రఫీ	: పి. యస్. నెల్వరాజ్.

ప్రచురించినది

అల్పాపాచ్యం

సంస్కృత విద్య

సంకల్పం కె. ప్రత్యగత్తు

కవయిత్రీ

alpana